

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 1, януари 2013 г.

Година тринадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родината

АТАКАТА С ПРОЕКТА ЗА БЕЗВЪЗМЕЗДНА ПОМОЩ ПРОДЪЛЖАВА!

Защо повтаряме заглавието? Причините са няколко. В брой 10 на 2012 г. във вестник „Военноинвалид“ под това заглавие беше публикувана статия за работата на Управителния съвет на СВИКБ.

Според нас така разработените програми към съответните оси не могат да сработят поради комплексността на заложените от нас проектни предложения и индивидуалния подход на самите оси към отдел-

СВИКБ смята, че работата (на парче) с всеки отделен производител е добра, но ще работи силно едва тогава, когато има обща структура, насоченост - като обща политика на държавата, съобразена с регионалната и цялостна политика с оглед природните дадености, традиционалните възможности, минали през изпитанията на времето.

В противен случай се случва онова, което наблюдаваме днес. Продава се земя на чужди граждани. Защото те идват с ясна позиция, ресурс и крайна цел. Няма лошо, но всичко онова, което крепи българския дух за значимост в специфичните селскостопан-

ски, културни и социални дейности постепенно еволюира в нечий чужди интереси, без поглед към децата, родени в тези земи и закърмени с „Аз съм българче“. Затова именно е необходимо да апелираме с открито писмо всички партии да положат усилия и воля и анализират скромните ни предложения.

СВИКБ ще отговори на въпросите, ако има такива. Ще даде от себе си онова, което знае и може. За да се върви напред.

ВИ

НА ДЪНОТО НА БЕДНОСТТА

Петдесет и пет на сто от хората с увреждания в България са на границата на бедността и социалното изключване, сочи сравнителен анализ на социалния статус на хората с увреждания в страните от ЕС на Центъра за европейска и социална икономическа политика. Анализът е направен по данни на Евростат и други официални източници на държавите-членки.

Половината от хората с увреждания у нас не са ангажирани в икономическия процес на страната и социалните помощи се оказват недостатъчни да покрият техните минимални материални потребности. България е на първо място в Европа по бедност и социално изключване на хората с увреждания - 47 на сто при средно 11 на сто от останалите европейци.

Процентът на заетите хора с увреждания в Европа е 45 на сто, а у нас - 33 процента, с което ни нарежда на предпоследно място в ЕС.

България държи първенство и по процент на преждевременно отказалите се да учат хора с увреждания - 45 процента, при среден процент за ЕС - 22 на сто. Данните сочат, че 18 на сто от младите хора без увреждания у нас преждевременно се отказват от средното си образование.

Социалният статус на хората с увреждания у нас е на дъното, даже и под дъното. **ВИ**

ния производител. Това не дава възможност за разработката на комплексни програми, които да решават взаимосвързаните проблеми в дадена област или сектор. На едно от събиранията на Националния съвет за сътрудничество по етническите и интеграционните въпроси беше изложено становище за организиране на така наречените кръстосани програми, но кога ще стане това?; как?; има ли методика, разписана по този въпрос, никой не отговори.

ВОЕННОИНВАЛИДИТЕ ПОЧЕТОХА ДЕНЯ НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ С ТЕМАТИЧНА ФОТОИЗЛОЖБА

През 1992 г. Генералната асамблея на ООН обявява 3 декември за Международен ден за хората с увреждания. Целта е постоянно да се мотивират политици, институции и общество за предприемане на по-ефективни и реални действия, с които се гарантира достъпът на хората с увреждания до общия пазар на труда, до общообразователната система, до жизнено важна информация и най-важното – възможност за социална интеграция на инвалидите в обществото. Освен като ден, в който се фокусира вниманието върху житейските проблеми на тези хора, то 3 декември също така води със себе си редица процеси на изработване и вземане на политически решения, които имат пряко отношение към тяхната адаптация в обществото. Предизвикателството на този ден обаче е, че той задължава всички, които говорят и обсъждат проблемите на хората с увреждания, да слагат ударението върху човека, неговата индивидуалност и лично достойнство и човешки права, а не върху увреждането му. Това е и европейският модел на политики към и за хората с увреждания, които България трябва неотклонно да следва.

Именно споделената съдба, дълбоката съпричастност и желанието за творческа изява на военноинвалидите от Дружество „Военноинвалид“ – Варна и Военноинвалидна кооперация „Св. Георги“ – Варна ги подтикнаха да почетат този ден чрез фотоизложба.

Изложбата бе открита на 3 де-

кември от 17,00 ч. в Клуба на военноинвалидите – Варна, ул. „Дрин“ 31. Тя включва 23 фотографии, отразяващи както проблемите на хората с увреждания, така и силата на духа им, както и по-важни моменти от социалния им живот. Всички фотоси са заснети от трима фотографи – Коста Димитров, председател на Военноинвалидна кооперация „Св. Георги“ – Варна, Методи Костадинов, секретар на Дружество „Военноинвалид“ – Варна и Димитър Костов, член на Военноинвалидна кооперация „Св. Георги“.

Изложбата бе открита от Коста Димитров с встъпително слово, свързано с посланието и мисията на 3 декември като Световен ден на хората с увреждания. Творческата изява бе посетена от много военноинвалиди, военнопострадали и граждани.

Сред специалните гости на откриването бяха г-жа Таня Василева – началник отдел „Социални дейности и проекти“ към Община Варна и г-н Тодор Мутафов – общински съветник и председател на Сдружение „Шанс за хората с увреждания“. Г-жа Василева поднесе приветствие и обещание винаги да помагат

според възможностите си от името на кмета на Община Варна г-н Кирил Йорданов, зам.-кмета д-р Христо Бозов и дирекцията, която ръководи. Поздравления получиха военноинвалидите и от г-н Тодор Мутафов, който обеща адвокатите от Сдружението да дават консултации на военноинвалидите и военнопострадалите от Военноинвалидна кооперация „Св. Георги“ – Варна и Дружество „Военноинвалид“ – Варна.

След тържествената част на откриването Коста Димитров покани гостите да се насладят на

творбите експонирани по стените на Клуба на военноинвалидите, като се подкрепят с чаша бяло вино, безалкохолна напитка и дребни сладки. Консумативите по мероприятиято бяха осигурени с подкрепата на г-н Станимир Кръстев – управител на рекламна агенция, който неведнъж е помагал на военноинвалидите от Варна,

за което искаме да му изкажем най-сърдечни благодарности.

Получи се много задушевна атмосфера, размениха се и се обсъдиха различни мнения и идеи за социалната интеграция и развитие на хората с увреждания, за трудовата им заетост. Това бе и целта на фотоизложбата – чрез фотосите да разберат и управляващи и общество, че нас военноинвалидите, ни има като социална група, че съществуваме в обществото и действваме, въпреки нашата нелека съдба.

Димитър КОСТОВ
Снимка Коста ДИМИТРОВ

ПОЧЕТОХА ПОДВИГА НА КАПИТАН СПИСАРЕВСКИ С ПАМЕТНА ПЛОЧА В СОФИЯ

Почетен караул на Националната гвардейска част отдаде военни почести по време на церемониала по откриването на паметна плоча в София на първата българска жива торпила капитан Димитър Списаревски. Тя е монтирана на ул. „Хан Аспарух“ № 57, в къщата, в която бойния пилот изстребител е живял от 1932 до смъртта си на 20 декември 1943 г. Идеята за поставянето на паметния знак е на клуб „Един завет“ при Съюза на възпитаниците на военните на Н.В. училища, ШЗО и РВГ.

Венци поднесоха началникът на отбраната генерал Симеон Симеонов и заместник-министъра на отбраната Августина Цветкова.

На тържеството присъстваха представители на военнопатриотичните съюзи, офицери от ВВС и много граждани.

Представители на Съюза на военниинвалидите и военнопострадалите поднесоха цветя от името на председателя на организацията мл. лейт. о.з. инж. Петър Велчев.

На 20 декември 1943 г. формация от около 100 противникови американски бомбардировачи и прикриващи изстребителите нарушават българското въздушно пространство и се насочват към София.

Срещу тях излитат 40 български изстребителите. Самолетът на поручик Списаревски се оказва неизпра-

пасите сваля чрез таран втори бомбардировач. Тялото на героя е открито край с. Пасарел, Софийско. Признати са му три въздушни победи и е произведен посмъртно в чин капитан. В същия бой загива и младият пилот подпоручик Георги Кюмюрджиев – Пилето от Стара Загора.

Равнос-вен и той излита с друг резервен Me 109 Bf – G-2. Успява да сваля една американска въздушна крепост B-24 „Liberator“ и след изчерпване на боепри-

метката от неравното въздушно сражение показва, че въздушните защитници на София са сваляли 10% от противниковите самолети. **ВИ**

ТОЗ, КОЙТО ПАДНЕ В БОЙ

165 години от рождението на пламения бард на българската национално-освободителна революция Христо Ботев

Ботев се ражда в подножието на хайдушкия Балкан, в едно от най-будните българските градчета през епохата на Възраждането - Калофер – наречен от австро-унгарския пътешественик Феликс Каниц – „гайтанената столица на Османската империя“, заради многобройните си занаятчийски работилници. Като Екзарх Йосиф, първата българска лекарка Анастасия Головина, първата българска поетеса Елена Мутева, професорът в Санкт-Петербургския университет Димитър Мутев, краеведът, академик Никола Начов, д-р Г. Странски – председател на Временното правителство на Южна България след Съединението на 6 септември 1885 г., генералите Никола Иванов, Кирил Ботев, Атила Зафиров и Генко Мархолев и много други, родени тук, без които българската история би била скучна и равна като пясъчна пустиня.

В годината, в която се ражда Ботев, Европа е разтърсена от тътена от избухналите буржоазно-демократични революции, прокламирали правата на човека и свободното съществуване на всеки народ. През същата година Карл Маркс и Фридрих Енгелс публикуват своя „Манифест на комунистическата партия“, в който начертават нови пътища за постигането на вековечната мечта на човечеството за социалната справедливост и международното братство.

Христо Ботев се ражда в угнетяващи обществено-политически условия. Няма в тогавашна Европа земя с по-нешастна

съдба от България. Близо 500 години в нея свирепства феодално-деспотичен режим, който по своята назадничавост и античовешка същност няма подобен в историята на Стария континент. Всяка глава, дръзнала да се вдигне срещу тиранина, бива безмилостно посичана от кървавия ятаган. С нечувана жестокост поробителите

подлагха на физическо унищожение българския народ и задушаваша светлия му порив за свобода.

Под призива да се унищожи кървавото царство на падишаха, през 60-те години на XIX век, в България назрява национално-освободителната революция, чиято идеология и тактика разработиха Георги Раковски, Любен Каравелов и Васил Левски. Като рожба на своята драматична епоха, Ботев усвои и приложи всички най-напредничави идеи, като съчета по един оригинален начин борбата за национална свобода, стремежа за политическа демокрация и идеала за социална справедливост. Той ра-

туваше страстно за скъсване с османската назадничавост и приобщаване на българския народ към общеевропейските ценности и достижения, без сляпо да им подражава. В това отношение той се явява най-близък съратник на Апостола на българската свобода Васил Левски.

Сред тях с особена яркост блести името на Христо Ботев. Неговите двадесет стихотворения, преминали през пространството и времето и до днес светят с непомръкващо сияние като двадесет жълтици в скъпоценната огърлица на Майка България. Огърлица, събрала в себе си като

цветовете на дъгата болката и радостта, гнева на роба и великата му саможертва пред олтара на Отечеството. От нежните лирични послания до любимата и майката, до гърмящите водопади, изпълнени с титанична ярост на духа, тези стихове са свършен нравствен пътеводител за всеки българин, който милее за своя род и родина.

И все пак плющящото като плесница презрение към „мъртвите души“ и лъжепатриотите преобладават в Ботево творчество и това е напълно разбираемо! Как да бъде лиричен, когато народът пъшка под тежко иго и кърсердари вилнеят по земите бащини?

ЗА СВОБОДА, ТОЙ НЕ УМИРА!

Този, който написа: „Подкрепи и мен ръката, / в редовете на борбата гробът!“, не можеше да пише сълзливи и сантиментални стихчета като Кръстю Пишурката, но дори и когато критикуваше робската примиреност на своя народ, той още повече го обичаше и го болейше за неговата тежка орис.

Изпълнените с мощен електрически заряд, стихове на Ботев трещяха като гръмотевици върху задрямалата съвест на робите, превръщаха се в парола за борба и ги зовяха на оръжие. Не случайно с песните на Ботев и Стамболов се сражаваха и умираха въстаниците през бунтовния Април на 1876-та и опълченците при Стара Загора, Шипка и Шейново през Освободителната война.

Поезията на Ботев със своя патриотична извисеност, с ярко изразения динамизъм на чувствата и завладяваща емоционалност, със своя оптимизъм и великолепните образи - е едно от най-сериозните основания за нашата българска гордост.

Тези думи разтърсват човек до дъното на душата му.

Тези думи светят като нажежено желязо, тези думи се превърнаха в пътеводна звезда за поколения борци за човешки правдини и народна свобода. Събдна се страстната молитва на Ботев да загине в бой с поробителите в дебрите на хайдушкия Балкан. че в къщи ще умра на меко ложе. //с такава смърт - мърцина!

Поразително е, че при Ботев има пълно сливане на поезия и живот, абсолютно единство между слово и дело, между поезия и борба. България винаги е била разделена на две крайности – на мъже и на нищожества, на герои и на предатели - също като животът и словото на Ботев, които не познават сивите полутонове и средното течение на живота. Затова днес някои трудно проумя-

ват, как е възможно да се тръгне към явна гибел, пък и дори в името на благороден идеал. Ботев обаче не може да си позволи да съзерцава от Влашко трагичния порив на своя народ към свобода и да го изостави в неговата кървава Голгота.

Робската психика на някои негови сънародници му бе органически непоносима. Това най-ясно проличава по време на похода на четата му, когато един овчар поиска да му заплатят агнетата, които дал и накарал войводата да проплаче горестно: „И аз съм тръгнал тоз народ да го освобождавам!“ Както след Освобождението, когато младата българска буржоазия впуснала се в котерийни борби за власт забрави светлите възрожденски идеали на Ботев и Левски за чиста и свята република и остави гробовете им да буренясат, което накара потресеният Вазов да напише „Епопея на забравените“, така и днес мнозина новоизлюпени парвенюта безскрупулно бързат да натрупат първоначални капитали. Затова стиховете на Ботев: „Патриот е, душа дава за наука, за свобода, но не

своята душа, брате, а душата на народа“ – са меродавни и днес.

През територията на мъртвите поети се стъпва тихо, на пръсти. Шапките се свалят и всеки остава сам със съвестта си!

**Петър
НЕНКОВ**

Има много исторически тайни за българската ни история, по които се мълчи. Мълчи се за силата и величието на българските държави от древността, които са над 60 на брой, мълчи се и за българските империи..., а тя, историята ни е по-стара от Библията! И както бе казал един български учен акад. проф. д-р Божидар Йотов – „Империиите са мъртви, но България е жива!”. Затова непознаването на важни факти от нашата история се дължи на пренаписването й както и на политическите интереси. Поколенията ни обаче трябва да знаят и да се гордеят с най-старата история на света, която е българска. Тя трябва да ни даде само-чувствието като народ и нация! Защото България действително е най-старата европейска държава, която в хилядолетията не е сменила името си – за разлика от Рим и Византия!

Според академик Державин „етногенезиса на българския народ достига с корените си далечното до - индо-европейско минало, заедно с шумерите, иберите и италиките и, че “българите са българи, а не турци, не татари, не фини, не хуни, не чуваша, не славяни, а по своя произход те принадлежат към най-древните доиндо-европейски народи”. До тези заключения той достига на базата на палеолингвистичен анализ. „Историята на българите е по стара от Библията, а народът е един от създателите на цивилизацията на Европа и на планетата Земя!” – това са думи на покойния държавник и политик Франсоа Митеран, който бе голям приятел на България. А фактът, че българите са в основата на европейската цивилизация е всеобщо извес-

ЕТНОСИСТЕМА И СУБКУЛТУРА НА БЪЛГАРИТЕ И БЪЛГАРСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ I–IV ВЕК

тен. Такъв е и приносът ни в световната културна история, защото не от други, а от българите е взета идеята за държавността и отричането на робството. В този ред на мисли, когато коментираме най-ранната християнизация на Балканите, следва да споме-

нем, че българите, загинали в защита на тази общоевропейска религия, наред с арменците в битката на Аварайрското поле през 451 г. след хр., арменската църква е обявила още тогава за светци мъченици! Докато днес БПЦ не ги споменава въобще?! Защото, когато Христовото учение след I век се разпростира по лимеса на Дунав, то било възприето най-напред от местните мизи, даки, сапи, сарпейци, одриса, беси и болги, армени (армъни), хуни, готи, алани, вандала, бургунди, херули, руги, гепиди, севи, реци, лангобарди, гали, франки, алемани, фризи и брители.

Така постепенно заселилите се гети (готи) в земите на мизите, по течението на Дунава, от езичество преминали под активното християнско влияние като имали са по нашите земи и своя столица Даусдава ("Град на вълците"), намирал се някога в района на днешното исперихско с. Свещари.

Забележителен е приносът на поколения български учени в изучаване древните писмени знаци, религии, традиции, обичаи, обредност и митология. По света обаче има много непроучени писмени паметници и символи – древни наши и сходни с нашите. Защото, където и да са мигрирали българите в древността, те носели с гордост име, традиции, занаяти, обичаи, родова памет, знамена, с инсигнии, строителни умения, астрологични познания, народна медицина и военната мощ, за която можем само да си спомняме. Така предците ни преминавали от век във век и след гигантски катаклизми, чрез спираловидния кръговрат на миграцията, отново дошли в земята на Балканите, откъдето са тръгнали.

Именно Балканите са родината и люлката на Европейската цивилизация на предците ни. Дълго време през XX век се манифестират славянските корени на древните българи. Ние обаче имаме за цел да допълним точно този момент от класическата история с аргументи в полза на приноса на дакомизийците - правобългари, в създаването на българската народност и държава. Впоследствие спойката и хармонията между всичките първи 122 етноса, живели в най-древните времена на Балканите, извежда българите в един уникален световен феномен.

Академик Йордан ИВАНОВ
Асистент Анна ЗОГРАФОВА

ДО ПРИЯТЕЛИТЕ МАЛКО ПРЕДИ КРАЯ НА СВЕТА

Малко преди края на света в един средно малък град на малка бедна страна в края на коледно украсен площад стоеше сграда в бароков стил с напукани от земетресенията стени и килната часовникова кула.

Площадът беше ярък, светъл и по него, към входа на сградата, сами или по двойки крачеха средно бедни хора, с тъмни якета, нахлупени шапки, като пазеха ръцете си от студа в продънените джобове на грубите дрехи, закупени от магазините за втора употреба.

Личеше си, че краят е близо и лъскав.

Хора с видима над половин вековна възраст влизаха, здрависваха се и говореха тихо, разпознаваха се и си припомняха онова, което е било когато са били по-млади и са носили истински дрехи, а под тях са бушували истински страсти. Струпваха се пред и в средно малък салон с малка сцена, без джобове и чиги, която побираше всичко на всичко комплект джазбани, три китари плюс една кухарка, заедно с музикантите и микрофоните.

Музикантите, и те малко над средновековна възраст, бав-

но се бутеха по тясната сцена, докато се докопат до инструментите си.

И.

Екна звън.

Главите на над половин вековните хора се повдигнаха.

Джазбанистът удари.

Очите погледнаха по-ясно.

Беше рок.

Стана тя каквато стана.

Басът ги подпря под лъжичките и динамично започна да гони лумбагото, солото почти без ритъм гнетеше ушите им.

Е - ее - еей

Гетноу

Бяха се събрали в дните малко преди края на света, в своя кораб и пътуваха млади към своето си измерение – поживи от жива вода и с тийнейджърски дух.

Рокендрол.

П.П. Кире, Жоро, обадете се след края на света да пием по напитка, а ако искате и преди това.

Ваш приятел
Боби

П.С. Най-добрият текст за песен е оня, който, когато го напишеш, прегледаш и изхвърлиш, а някой вземе и ти го намери и го направи. И песента ти хареса. Значи нещо можеш.

ВЕСТНИК "ВОЕННОИНВАЛИД" ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА РЕКЛАМИРА ДЕЙНОСТИ НА ЧЛЕНУВАЩИТЕ В СЪЮЗА КООПЕРАЦИИ И ФИРМИ, КАКТО И НА ДРУГИ ФИРМИ. АКО ЖЕЛАЕТЕ ДА БЪДЕ РЕКЛАМИРАНА ВАШАТА ДЕЙНОСТ, ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛ.: 076/ 60 48 74 ИЛИ ИЗПРАТЕТЕ ВАШЕТО СЪОБЩЕНИЕ НА e-mail: svik_pk@mail.bg

КООПЕРАЦИЯ "ВОЕННОИНВАЛИД" - ГР. ПЕРНИК,

Ул. "Кракра" бл. 15, ап. 7,
тел.: 076/600463; GSM 0888508091

Кооперацията извършва:

Производство на текстилни колани, шевни и трикотажни изделия.

Сертификат:

БДС EN ISO 90012001: 2008

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ "КОРОНА" - ГР. ЧИРПАН

- **ИМА ОПИТ В ОБЛАСТТА НА ШИВАШКАТА ДЕЙНОСТ**
- **ИЗВЪРШВА СТРОИТЕЛНО-РЕМОНТНИ РАБОТИ**

Кооперацията разполага с квалифицирани работници за строителни дейности.

Резултатите от дейността на кооперацията и позволяват да подпомага военноинвалиди, които не са в състояние да работят.

Кооперацията предлага качествено и бързо изпълнение на дадени поръчки, при добри цени.

Фирма БОР-Л ЕООД гр. Банско извършва

дърводелски услуги и предлага за продажба дървен материал ламперия обработена и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

За контакти:

СВИКБ тел. 076/ 60 48 74

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ

"СВЕТИ ГЕОРГИ" - ВАРНА

Тел.: 0898/46 12 46; 052/318 693

Военноинвалидна кооперация "Св. Георги" - Варна е с над 10-годишен успешен опит в извършването на следните дейности:

- Търговски услуги на граждани в страната и чужбина: търговия на фото и видео техника, материали и консумативи; фото-видео и рекламни услуги;

- Производствена дейност и услуги: строително-монтажни дейности, посреднически дейности; квалификация и преквалификация на кадри; туристическа дейност;

- Организационни дейности: организиране и експониране на фото изложби и други културни мероприятия лекции, творчески вечери, чествания на годишнини и юбилеи.

ЗАЕДНО СМЕ ПО-СИЛНИ

ТЕХНОКОН ООД
Сервиз за релъзи и транспортни ленти
Фирмата е официален дистрибутор на Ammeraal Beltech BV, Холандия, Меридиан, Ади - Италия
Изработка на лъски релъзи, транспортни ленти, автомобилни релъзи, Склад лъски, транспортни релъзи, лъски колове.

ТЕХНОКОН ООД, гр. София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ТЕХНОКОН ООД

гр.София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ВОЕННОИНВАЛИД

Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 088 771 96 86

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД

ISSN: 1312 - 9066